

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2018/345**ze dne 14. listopadu 2017,****kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující kritéria týkající se metodiky pro posuzování hodnoty aktiv a závazků institucí nebo subjektů****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků ⁽¹⁾, a zejména na čl. 36 odst. 15 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V rámci scénáře řešení krize je důležité rozlišovat mezi počátečním oceněním, při kterém se posuzuje, zda byly splněny podmínky pro odpis a konverzi kapitálových nástrojů nebo podmínka zahájení řešení krize, na jedné straně, a následným oceňováním, jež vytváří základ pro rozhodnutí o uplatnění jednoho nebo více nástrojů k řešení krize, na straně druhé. V souvislosti s počátečním oceněním je vhodné zajistit, aby bylo při určování, zda jsou splněny podmínky pro zahájení řešení krize nebo pro odpis či konverzi kapitálových nástrojů, provedeno poctivé a realistické ocenění aktiv a závazků daného subjektu. Pro účely následného ocenění za účelem poskytnutí informací pro rozhodnutí o opatřeních k řešení krize je důležité zajistit, aby ocenění aktiv a závazků subjektu, jež určuje volbu opatření k řešení krize a rozsah jakéhokoli případného odpisu nebo konverze kapitálových nástrojů v okamžiku neživotaschopnosti, vycházelo ze spravedlivých, obezřetných a realistických předpokladů.
- (2) Aby se zajistilo, že uvedené ocenění je spravedlivé, obezřetné a realistické, je důležité, aby odhadlo dopad událostí před přijetím jakéhokoli opatření k řešení krize nebo před výkonem pravomoci k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů v okamžiku neživotaschopnosti, jakož i dopad různých opatření, jež může přijmout orgán příslušný k řešení krize.
- (3) Odhadce by měl mít přístup k veškerým zdrojům důležitých informací a odborných znalostí, např. interním záznamům, systémům a modelům dané instituce. Orgán příslušný k řešení krize by v rámci posouzení způsobilosti podle článku 15 směrnice 2014/59/EU měl posoudit, nakolik je možné vnitřní kapacity a systémy při oceňování v rámci řešení krize využít. Odhadci by rovněž mělo být umožněno uzavírat dohody o poskytování odborných rad nebo odborných znalostí. Dostupnost odborných rad nebo odborných znalostí by mohla mít význam například při vypracování odhadu rozdílu v zacházení podle čl. 36 odst. 8 směrnice 2014/59/EU. Orgán příslušný k řešení krize by se proto měl ujistit o tom, že odhadce má přístup buď k seznamu všech pohledávek včetně podmíněných pohledávek vůči subjektu klasifikovaným podle jejich práv a priority orgánem pro bankovníctví (EBA) podle čl. 32 odst. 6 směrnice 2014/59/EU, jejichž cílem je podpořit sblížování postupů v souvislosti s určováním takových podmínek zahájení řešení krize.
- (4) Určit, zda je subjekt v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné, může buď příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení krize v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 32 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/59/EU. Pro účely určení, zda je subjekt v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné, by příslušný orgán měl zohlednit ocenění podle kapitoly II tohoto nařízení, pokud je již k dispozici, a měl by zohlednit pokyny vydané Evropským orgánem pro bankovníctví (EBA) podle čl. 32 odst. 6 směrnice 2014/59/EU, jejichž cílem je podpořit sblížování postupů v souvislosti s určováním takových podmínek zahájení řešení krize.
- (5) Oceňování pro účely poskytnutí informací příslušným orgánům nebo orgánům příslušným k řešení krize pro určení, zda jsou splněny podmínky pro zahájení řešení krize nebo podmínky pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů, by měla být v souladu s použitelným účetním a obezřetnostním právním rámcem. Odhadce by však měl být schopen odchýlit se od předpokladů učiněných vedením daného subjektu, podle nichž

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

se vypracovávají finanční výkazy, v takové míře, v jaké je taková odchylka v souladu s použitelným účetním a obezřetnostním právním rámcem. Při odchýlení se od těchto předpokladů by se ocenění mělo opírat o nejlepší dostupné informace a mělo by být v souladu se stávajícími pokyny pro dohled nebo jinými všeobecně uznávanými zdroji výkladu účetních standardů, aby spravedlivě a realisticky zobrazovalo finanční situaci daného subjektu.

- (6) Je vhodné mít pravidla, která zajistí, aby ocenění pro účely poskytnutí informací pro volbu a podobu opatření k řešení krize nebo pro rozsah odpisů a konverze kapitálových nástrojů v okamžiku neživotoschopnosti byla spravedlivá, obezřetná a realistická, k zajištění toho, aby v okamžiku použití nástrojů k řešení krize byly plně uznány veškeré ztráty nebo byla vykonávána pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů. U konkrétních opatření k řešení krize, jež orgán příslušný k řešení krize zvažuje, by měl být zvolen nejvhodnější základ pro měření (hodnota držení nebo hodnota zcizení).
- (7) Je vhodné, aby ocenění pro účely poskytnutí informací pro volbu a podobu opatření k řešení krize nebo rozsah odpisů a konverze kapitálových nástrojů v okamžiku neživotoschopnosti posuzovala ekonomickou hodnotu, a nikoli účetní hodnotu. Uvedená ocenění by měla zohlednit současnou hodnotu peněžních toků, kterou může daný subjekt důvodně očekávat, a to i v případě, že to vyžaduje odchýlení se od účetního rámce nebo od obezřetnostního rámce pro oceňování.
- (8) Ocenění pro účely poskytnutí informací pro volbu a podobu opatření k řešení krize by měla zohlednit, že z pokračujícího držení aktiv mohou vzniknout peněžní toky, avšak měla by vzít v úvahu potenciální účinky řešení krize na budoucí peněžní toky a spravedlivé, obezřetné a realistické předpoklady, pokud jde o poměry selhání a závažnost ztrát. K určení kapitálové hodnoty akcií po konverzi by odhadce dále měl být schopen zohlednit rozumná očekávání ohledně franšízové hodnoty.
- (9) Případně – pokud subjekt není schopen držet aktiva nebo je k dosažení cílů řešení krize považováno za nezbytné nebo vhodné jejich zcizení – by ocenění mělo zohlednit, že tyto peněžní toky mohou vzniknout ze zcizení aktiv, závazků nebo linií podnikání posuzovaných během určitého období zcizení.
- (10) Hodnota zcizení by měla být obecně chápána jako odpovídající dostupné tržní ceně, kterou by bylo možné získat na trhu za konkrétní aktivum nebo skupinu aktiv, a může zohlednit slevu, která je přiměřená s ohledem na objem převáděných aktiv. Odhadce by však měl být schopen tam, kde je to vhodné vzhledem k opatřením, jež mají být přijata v rámci plánu řešení krize, určit hodnotu odprodeje pomocí snížení takové dostupné tržní ceny o případnou slevu při urychleném odprodeji. Pokud aktiva nemají likvidní trh, měla by se hodnota odprodeje určit na základě dostupných cen na trzích, na kterých se obchoduje s obdobnými aktivy, nebo na základě modelových výpočtů provedených s použitím dostupných tržních parametrů s případným zohledněním slev pro nelikviditu. Pokud se předpokládá nástroj převodu činností nebo použití nástroje překlenovací instituce, lze při určení hodnoty zcizení zohlednit rozumná očekávání ohledně franšízové hodnoty.
- (11) Pro účely zajištění soudržnosti mezi výpočtem odhadu zacházení, jakého by se podle očekávání akcionářům a každé třídě věřitelů dostalo, kdyby daná instituce nebo subjekt byly likvidovány v běžném úpadečném řízení, který vyžaduje čl. 36 odst. 8 směrnice 2014/59/EU, a oceněním prováděným po vyřešení krize podle článku 74 uvedené směrnice je důležité, aby odhadce podle potřeby používal kritéria stanovená pro toto ocenění.
- (12) Prozatímní ocenění podle čl. 36 odst. 9 směrnice 2014/59/EU, jež vytváří základ pro rozhodování o přijetí vhodných opatření k řešení krize, by mělo obsahovat rezervu, jejímž cílem je odhadnout výši dodatečných ztrát. Tato rezerva by měla vycházet ze spravedlivého, obezřetného a realistického posouzení těchto dodatečných ztrát. Rozhodnutí a předpoklady, o něž se opírá výpočet rezervy, by měly být náležitě vysvětleny a odůvodněny ve zprávě o ocenění.
- (13) Při ocenění podle čl. 36 odst. 15 písm. a) a c) směrnice 2014/59/EU by odhadce měl vysvětlit a odůvodnit hlavní předpoklady, nejistoty a citlivost ocenění vůči těmto hlavním předpokladům a nejistotám. Ve zprávě o ocenění by měly být uvedeny významné rozdíly mezi předpoklady použitými při ocenění a předpoklady, ze kterých vycházejí účetní nebo regulační informace, jsou-li tyto rozdíly odhadci známy. V uvedené zprávě by odhadce měl rovněž zaznamenat jakékoli další související informace, jež by podle jeho názoru byly nápomocné orgánu příslušnému k řešení krize.

- (14) Kritéria uvedená v tomto nařízení by měla být stanovena výlučně pro provádění ocenění podle článku 36 směrnice 2014/59/EU. Neměla by nahrazovat nebo pozměňovat účetní zásady a normy ani omezitelnostní právní rámec, který platí pro subjekty v jiných souvislostech než při řešení krize. Mělo by však být umožněno informace vyplývající z ocenění použít ke zjištění případného nesprávného uplatňování účetních norem nebo omezitelnostního právního rámce daným subjektem nebo k určení změn účetních pravidel daného subjektu nebo pro předpoklady nebo úsudky, z nichž vychází měření aktiv a závazků. Tyto okolnosti by měly být zohledněny například při vypracování aktuální rozvahy podle čl. 36 odst. 6 směrnice 2014/59/EU. Za tímto účelem by odhadce měl poskytnout náležité vysvětlení rozdílů mezi stávající a aktuální rozvahou.
- (15) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem předložených Komisi orgánem EBA.
- (16) Orgán EBA uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, ze kterých toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽¹⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „oceněním“ buď posouzení aktiv a závazků určitého subjektu, které provádí odhadce podle čl. 36 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, nebo prozatímní ocenění, které provádí podle situace buď orgán příslušný k řešení krize, nebo odhadce, podle čl. 36 odst. 2, respektive odst. 9 uvedené směrnice;
- b) „odhadcem“ buď nezávislý odhadce ve smyslu článku 38 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ⁽²⁾, nebo orgán příslušný k řešení krize při provádění prozatímního ocenění podle čl. 36 odst. 2 a 9 směrnice 2014/59/EU;
- c) „subjektem“ instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU;
- d) „reálnou hodnotou“ cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo zaplacená za převod závazku v rámci řádné transakce mezi účastníky trhu v den ocenění, dle vymezení v příslušném účetním rámci;
- e) „hodnotou držení“ současná hodnota peněžních toků, diskontovaná s použitím odpovídající sazby, kterou může subjekt na základě spravedlivých, omezitelných a realistických předpokladů důvodně očekávat, ponechá-li si určitá aktiva a závazky, s ohledem na faktory ovlivňující chování zákazníka nebo protistrany nebo na jiné parametry oceňování v souvislosti s řešením krize;
- f) „hodnotou zcizení“ základ pro měření podle čl. 12 odst. 5;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory, požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize (Úř. věst. L 184, 8.7.2016, s. 1).

- g) „franzúzovou hodnotou“ čistá současná hodnota peněžních toků, jež podle důvodných předpokladů vyplyne z údržby a obnovy aktiv a závazků nebo činností, a která zahrnuje dopad jakýchkoli případných obchodních příležitostí, včetně příležitostí vyplývajících z různých opatření k řešení krize posuzovaných odhadcem. Franzúzová hodnota může být vyšší nebo nižší než hodnota vyplývající ze smluvních podmínek aktiv a závazků existujících ke dni ocenění;
- h) „kapitálovou hodnotou“ odhadovaná tržní cena převedených nebo vydaných akcií, jež vyplývá z použití obecně uznávaných metod oceňování. V závislosti na povaze aktiv nebo činnosti může kapitálová hodnota zahrnovat franšúzovou hodnotu;
- i) „základem pro měření“ přístup k určování peněžních částek, v nichž odhadce vyjadřuje aktiva nebo závazky;
- j) „dnem zahájení řešení krize“ den, kdy bylo přijato rozhodnutí o řešení krize daného subjektu podle článku 82 směrnice 2014/59/EU.

Článek 2

Obecná kritéria

1. Při provádění ocenění odhadce posoudí okolnosti ovlivňující očekávané peněžní toky aktiv a závazků daného subjektu a diskontní sazby použitelné na tyto aktiva a závazky a usiluje o věrné zobrazení finanční situace subjektu v souvislosti s příležitostmi a riziky, jimž je tento subjekt vystaven.
 2. Odhadce sdělí a odůvodní hlavní předpoklady použité při ocenění. Každá významná odchylka od předpokladů použitých vedením subjektu při vypracovávání finančních výkazů a při výpočtu regulačního kapitálu a kapitálových požadavků subjektu, použitá při ocenění, se odůvodní na základě nejlepších dostupných informací.
 3. Odhadce poskytne co nejpřesnější bodový odhad hodnoty daného aktiva, závazku nebo jejich kombinace. Kde je to vhodné, poskytnou se výsledky ocenění také ve formě rozpětí hodnot.
 4. Kritéria stanovená v tomto nařízení pro měření jednotlivých aktiv a závazků určitého subjektu se použijí také při měření portfolií, skupin aktiv, kombinací aktiv a závazků, činností nebo subjektu posuzovaného jako celek podle toho, jak vyžadují okolnosti.
 5. V rámci ocenění se věřitelé rozdělí do tříd na základě stupně priority podle použitelného insolvenčního práva a uvedou se tyto odhady:
 - a) hodnoty pohledávek v každé třídě podle použitelného insolvenčního práva a, je-li to případné a proveditelné, podle smluvních práv přiznaných věřitelům;
 - b) výnosů, jež by každá třída získala, kdyby byl daný subjekt likvidován v běžném úpadkovém řízení.
- Při výpočtu odhadů podle prvního pododstavce písm. a) a b) může odhadce případně použít kritéria uvedená v článku 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/344 ze dne 14. listopadu 2017, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující kritéria týkající se metodiky oceňování rozdílu v zacházení v rámci řešení krize.
6. Je-li to vhodné a proveditelné s ohledem na načasování a věrohodnost ocenění, může si orgán příslušný k řešení krize vyžádat několik ocenění. V takovém případě orgán příslušný k řešení krize stanoví kritéria pro určení, jak se tato ocenění použijí pro účely uvedené v článku 36 směrnice 2014/59/EU.

Článek 3

Den ocenění

Dnem ocenění je jeden z těchto dnů:

- a) referenční den určený odhadcem na základě dne pokud možno co nejbližší před předpokládaným dnem rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize zahájit řešení krize daného subjektu nebo vykonat pravomoc k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů;

- b) pokud se provádí konečné následné ocenění, jež vyžaduje čl. 36 odst. 10 směrnice 2014/59/EU, den zahájení řešení krize;
- c) v souvislosti se závazky vzniklými z derivátových smluv okamžik určený podle článku 8 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1401 ⁽¹⁾.

Článek 4

Zdroje informací

Ocenění je založeno na všech informacích relevantních k datu ocenění, jež považuje odhadce za důležité. Kromě finančních výkazů daného subjektu, souvisejících auditních zpráv a regulačních výkazů za období končící co nejbližší přede dnem ocenění mohou tyto relevantní informace zahrnovat:

- a) aktualizované finanční a regulační výkazy vypracované subjektem co nejbližší ke dni ocenění;
- b) vysvětlení hlavních metodik, předpokladů a úsudků, které subjekt používá za účelem vypracování finančních a regulačních výkazů;
- c) údaje obsažené v záznamech subjektu;
- d) relevantní tržní údaje;
- e) závěry vyvozené odhadcem z rozhovorů s vedením a auditory;
- f) jsou-li dispozici, posouzení finanční situace subjektu v rámci dohledu, včetně informací získaných podle čl. 27 odst. 1 písm. h) směrnice 2014/59/EU;
- g) celoodvětvová posouzení kvality aktiv, pokud jsou relevantní pro aktiva daného subjektu, a výsledky zátěžových testů;
- h) ocenění provedená u jiných subjektů, patřičně upravená, aby odrážela konkrétní situaci daného subjektu;
- i) historické informace, patřičně upravené s cílem vyloučit faktory, které již nejsou relevantní, a začlenit jiné faktory, které neměly vliv na tyto historické informace, nebo
- j) analýzy trendů, patřičně upravené, aby odrážely konkrétní situaci daného subjektu.

Článek 5

Dopad skupinových ujednání

1. Je-li daný subjekt součástí skupiny, odhadce zohlední dopad, který na hodnotu aktiv a závazků mohou mít stávající smluvní ujednání o podpoře uvnitř skupiny, pokud je vzhledem k okolnostem pravděpodobné, že budou tato ujednání uskutečněna.
2. Dopad jiných formálních nebo neformálních ujednání v rámci skupiny zohlední odhadce pouze v případě, kdy je vzhledem k okolnostem pravděpodobné, že tato ujednání zůstanou v platnosti v souvislosti s napjatou finanční situací skupiny nebo při řešení krize.
3. Odhadce zjistí, zda zdroje subjektu ve skupině jsou k dispozici k pokrytí ztrát jiných subjektů v rámci skupiny.

Článek 6

Zpráva o ocenění

Odhadce vypracuje zprávu o ocenění pro orgán příslušný k řešení krize, která obsahuje alespoň tyto prvky:

- a) s výjimkou případů uvedených v čl. 36 odst. 9 směrnice 2014/59/EU informace uvedené v čl. 36 odst. 6 písm. a) až c) uvedené směrnice;
- b) s výjimkou případů uvedených v čl. 36 odst. 9 směrnice 2014/59/EU informace uvedené v čl. 36 odst. 8 směrnice 2014/59/EU;

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1401 ze dne 23. května 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, pokud jde o regulační technické normy pro metodiky a zásady týkající se ocenění závazků vzniklých z derivátů (Úř. věst. L 228, 23.8.2016, s. 7).

- c) ocenění závazků vzniklých z derivátů provedené podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1401;
- d) shrnutí ocenění včetně vysvětlení nejpřesnějšího bodového odhadu, rozpětí hodnot a zdrojů nejistoty ocenění;
- e) vysvětlení hlavních metodik a předpokladů, které odhadce při provádění ocenění použil, jak citlivé je ocenění na volbu metodik a předpokladů, a – je-li to proveditelné – vysvětlení, jak se tyto metodiky a předpoklady liší od metodik a předpokladů použitých při jiných relevantních oceněních včetně jakýchkoli případných předběžných ocenění v rámci řešení krize;
- f) jakékoli další informace, které by podle názoru odhadce byly užitečné pro orgán příslušný k řešení krize nebo příslušný orgán pro účely čl. 36 odst. 1 až 11 směrnice 2014/59/EU.

KAPITOLA II

KRITÉRIA PRO OCEŇOVÁNÍ PRO ÚČELY ČL. 36 ODS. 4 PÍSM. a)

Článek 7

Obecné zásady

1. Ocenění pro účely uvedené v čl. 36 odst. 4 písm. a) směrnice 2014/59/EU se provádí na základě spravedlivých a realistických předpokladů a ve snaze zajistit, aby ztráty v rámci příslušného scénáře byly plně uznány. Pokud je takové ocenění k dispozici, poskytne příslušnému orgánu nebo případně orgánu příslušnému k řešení krize informace k určení, zda je instituce v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, podle čl. 32 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/59/EU. Na základě stávajících pokynů v oblasti dohledu nebo jiných všeobecně uznávaných zdrojů uvádějících kritéria napomáhající spravedlivému a realistickému měření různých druhů aktiv a závazků může odhadce zpochybnit předpoklady, údaje, metodiky a úsudky, na kterých daný subjekt založil svá ocenění za účelem splnění povinností v rámci finančního výkaznictví nebo pro účely výpočtu regulačního kapitálu a kapitálových požadavků, a pro účely ocenění od nich odhlédnout.
2. Odhadce určí nejvhodnější metodiky oceňování, jež mohou vycházet z vnitřních modelů daného subjektu, pokud odhadce považuje za vhodné zohlednit povahu rámce pro řízení rizik daného subjektu a kvalitu údajů a informací, které jsou k dispozici.
3. Ocenění musí být v souladu s použitelným účetním rámcem a obezřetnostním regulačním rámcem.

Článek 8

Oblasti vyžadující při oceňování zvláštní pozornost

Odhadce se zvláště zaměří na oblasti s velkou mírou nejistoty ocenění, jež mají významný dopad na celkové ocenění. U těchto oblastí odhadce poskytne výsledky ocenění ve formě co nejpřesnějších bodových odhadů a případně rozpětí hodnot, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 3. K těmto oblastem patří zejména:

- a) úvěry nebo úvěrová portfolia, u nichž očekávané peněžní toky závisí na schopnosti, ochotě nebo motivaci protistrany plnit své závazky, pokud tato očekávání vycházejí z předpokladů spojených s mírami prodlení, pravděpodobností selhání, se ztrátovostí ze selhání nebo s vlastnostmi nástrojů, zejména nasvědčující-li tomu modely ztrát pro určité portfolio úvěrů;
- b) zpětně nabytá aktiva, u nichž má na peněžní toky vliv jak reálná hodnota daného aktiva v době, kdy daný subjekt přistoupí k výkonu zadržovacího práva na příslušný cenný papír nebo zástavu, tak očekávaný vývoj takové hodnoty po výkonu zadržovacího práva;
- c) nástroje měřené reálnou hodnotou, pokud určení této reálné hodnoty v souladu s účetními nebo obezřetnostními požadavky na jejich tržní ocenění nebo ocenění podle modelu již není vzhledem k okolnostem použitelné nebo platné;
- d) goodwill a nehmotná aktiva, pokud test snížení jejich hodnoty může záviset na subjektivním úsudku, a to i pokud jde o rozumně dosažitelné peněžní toky, diskontní sazby a okruh penězotvorných jednotek;
- e) právní spory a regulační opatření, u nichž mohou očekávané peněžní toky, podléhat různě míře nejistoty ohledně jejich výše a/nebo načasování;
- f) položky zahrnující penzijní aktiva a závazky a položky odložené daňové povinnosti.

Článek 9

Faktory ovlivňující ocenění

1. Odhadce zohlední obecné faktory, jež mohou ovlivnit hlavní předpoklady, z nichž vycházejí hodnoty aktiv a závazků v oblastech uvedených v článku 8, včetně těchto faktorů:
 - a) hospodářská situace a situace v příslušném odvětví, jež mají vliv na daný subjekt, včetně příslušných tržních trendů;
 - b) obchodní model subjektu a změny v jeho strategii;
 - c) kritéria výběru aktiv daného subjektu, včetně politiky upisování úvěrů;
 - d) okolnosti a postupy, které pravděpodobně povedou k platebním otřesům;
 - e) okolnosti ovlivňující parametry používané k určení rizikově vážených aktiv pro výpočet minimálních kapitálových požadavků;
 - f) dopad finanční struktury subjektu na jeho schopnost ponechat si aktiva po očekávanou dobu držení a na jeho schopnost vytvářet předvídatelné peněžní toky;
 - g) obavy týkající se likvidity nebo financování obecně nebo likvidity a financování daného subjektu.
2. Odhadce jasně oddělí veškeré významné nerealizované zisky zjištěné v rámci ocenění, v rozsahu, v jakém tyto zisky nebyly v ocenění uznány, a ve zprávě o ocenění uvede odpovídající informace o mimořádných okolnostech, jež k těmto ziskům vedly.

KAPITOLA III

KRITÉRIA PRO OCEŇOVÁNÍ PRO ÚČELY ČL. 36 ODS. 4 PÍSM. b), c), d), e), f) A g) A ČL. 36 ODS. 9 DRUHÉHO PODODSTAVCE

Článek 10

Obecné zásady

1. Odhadce posoudí dopad každého opatření k řešení krize, které může orgán příslušný k řešení krize přijmout, na ocenění za účelem poskytnutí informací pro rozhodnutí podle čl. 36 odst. 4 písm. b) až g) směrnice 2014/59/EU. Aniž je dotčena nezávislost odhadce, může orgán příslušný k řešení krize uskutečnit konzultace s odhadcem za účelem zjištění okruhu opatření k řešení krize, jež tento orgán zvažuje, včetně opatření obsažených v plánu řešení krize nebo, jsou-li odlišná, v jakémkoli navrženém programu řešení krize.
2. K zajištění spravedlivého, obezřetného a realistického ocenění odhadce v případě, že je to vhodné, a v konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize předloží samostatná ocenění, jež zohledňují dopad dostatečně různorodé škály opatření k řešení krize.
3. Odhadce zajistí, aby při použití nástrojů k řešení krize nebo při výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů byly v rámci scénářů, jež odpovídají škále zvažovaných opatření k řešení krize, plně uznány veškeré ztráty z aktiv daného subjektu.
4. Pokud se hodnoty vyplývající z ocenění výrazně liší od hodnot uváděných daným subjektem ve finančních výkazech, použije odhadce předpoklady tohoto ocenění za účelem poskytnutí informací pro úpravu předpokladů a účetních pravidel, které jsou nezbytné pro vypracování aktuální rozvahy vyžadované podle čl. 36 odst. 6 směrnice 2014/59/EU způsobem, který je v souladu s použitelným účetním rámcem. Pokud jde o ztráty zjištěné odhadcem, které nemohou být v aktuální rozvaze uznány, odhadce určí jejich výši, popíše důvody, z nichž určení ztrát vychází, a pravděpodobnost a časový horizont jejich výskytu.
5. Pokud jsou kapitálové nástroje nebo jiné závazky konvertovány na kapitál, uvede se v ocenění odhad kapitálové hodnoty nových akcií, převedených nebo vydaných jako protiplnění držitelům konvertovaných kapitálových nástrojů nebo jiným věřitelům, po konverzi. Tento odhad vytvoří základ pro stanovení konverzního koeficientu nebo konverzních koeficientů podle článku 50 směrnice 2014/59/EU.

Článek 11

Výběr základu pro měření

1. Při výběru nejvhodnějšího základu nebo nejvhodnějších základů pro měření zohlední odhadce všechna opatření k řešení krize, jež mají být posouzena v souladu s čl. 10 odst. 1.
 2. Odhadce na základě spravedlivých, obezřetných a realistických předpokladů určí peněžní toky, které daný subjekt může očekávat ze stávajících aktiv a závazků po přijetí posuzovaného nebo posuzovaných opatření k řešení krize, diskontované s použitím odpovídající sazby stanovené podle odstavce 6.
 3. Peněžní toky se určí na vhodné úrovni agregace, od jednotlivých aktiv a závazků až po portfolia nebo činnosti, s náležitým ohledem na rozdíly v rizikových profilech.
 4. Pokud opatření k řešení krize podle čl. 10 odst. 1 vyžadují, aby si aktiva a závazky ponechal subjekt, který je i nadále fungující institucí, použije odhadce jako vhodný základ pro měření hodnotu držení. Hodnota držení, je-li považována za spravedlivou, obezřetnou a realistickou, může předjímat normalizaci podmínek na trhu.
- Hodnota držení se jako základ pro měření nepoužije v případech, kdy jsou aktiva převedena na společnost pro správu aktiv podle článku 42 směrnice 2014/59/EU nebo na překlenovací instituci podle článku 40 uvedené směrnice, nebo pokud se použije nástroj převodu činnosti podle článku 38 směrnice 2014/59/EU.
5. Pokud opatření k řešení krize podle čl. 10 odst. 1 předpokládají prodej aktiv, odpovídají očekávané peněžní toky předpokládaným hodnotám zcizení v očekávaném horizontu zcizení.
 6. Diskontní sazby se stanoví s ohledem na načasování peněžních toků, rizikový profil, náklady financování a tržní podmínky, na zvažovanou strategii zcizení a finanční situaci subjektu po vyřešení krize.

Článek 12

Specifické faktory související s odhadem a diskontováním očekávaných peněžních toků

1. Pro účely odhadu peněžních toků použije odhadce při stanovení klíčových vlastností aktiv nebo závazků, které se měří, svůj odborný úsudek. Odhadce použije svůj odborný úsudek také při určení, jak tyto peněžní toky ovlivní ponechání těchto aktiv nebo závazků, jejich případná obnova nebo refinancování, ukončení nebo zcizení, jež předpokládá posuzované opatření k řešení krize.
2. Pokud opatření k řešení krize předpokládá, že si daný subjekt podrží aktivum, ponechá závazek nebo bude pokračovat v činnosti, může odhadce zohlednit faktory potenciálně ovlivňující budoucí peněžní toky, včetně:
 - a) změn předpokladů nebo očekávání v porovnání s předpoklady a očekáváním, jež převažovaly v den ocenění, odpovídajících dlouhodobým historickým trendům a přiměřenému časovému horizontu odpovídajícímu předpokládanému období držení aktiv nebo ozdravení subjektu, nebo
 - b) dalších nebo alternativních základů nebo metodik pro oceňování, které odhadce považuje za vhodné a jsou v souladu s tímto nařízením, a to i v souvislosti s posouzením kapitálové hodnoty akcií po konverzi.
3. Pokud jde o skupiny aktiv a závazků nebo činností, o nichž se předpokládá, že budou ukončeny, zohlední odhadce náklady a přínosy tohoto řešení.
4. Pokud situace subjektu brání tomuto subjektu v držení aktiva nebo v pokračování v určité činnosti nebo pokud orgán příslušný k řešení krize k dosažení cílů řešení krize považuje za nutný prodej z jiných důvodů, očekávané peněžní toky se vztáhnou k hodnotám zcizení očekávaným během daného období zcizení.

5. Hodnotu zcizení odhadce určí na základě peněžních toků, které může, po odečtení nákladů zcizení a po odečtení očekávané hodnoty jakýchkoli případných poskytnutých záruk, subjekt rozumně očekávat za stávajících převládajících tržních podmínek při běžném prodeji nebo převodu aktiv nebo závazků. Pokud je to vhodné s ohledem na opatření, jež mají být přijata v rámci programu řešení krize, může odhadce určit hodnotu zcizení pomocí snížení o případnou slevu při urychleném prodeji na dostupnou tržní cenu tohoto prodeje nebo převodu. K určení hodnoty zcizení aktiv, jež nemají likvidní trh, odhadce zváží dostupné ceny na trzích, na kterých se obchoduje s obdobnými aktivy, nebo modelové výpočty s použitím dostupných tržních parametrů, s případným zohledněním slev pro nelikviditu.
6. Odhadce vezme v úvahu faktory, jež by mohly ovlivnit hodnoty zcizení a období zcizení, včetně:
- a) hodnot zcizení a období zcizení zjištěných u podobných transakcí, náležitě upravených s ohledem na rozdíly v obchodním modelu a ve finanční struktuře stran těchto transakcí;
 - b) výhod nebo nevýhod konkrétní transakce, které jsou specifické pro zúčastněné strany nebo pro podmnožinu účastníků trhu;
 - c) jednotlivých atributů aktiva nebo činnosti, které mohou být relevantní pouze pro potenciálního kupujícího nebo pro podmnožinu účastníků trhu;
 - d) pravděpodobného dopadu očekávaných prodejů na franšízovou hodnotu subjektu.
7. Při posuzování hodnoty činnosti pro účely použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce může odhadce vzít v úvahu rozumná očekávání ohledně franšízové hodnoty. Taková očekávání týkající se franšízové hodnoty zahrnují očekávání vyplývající z obnovy aktiv, z refinancování otevřeného portfolia nebo z pokračování nebo obnovení činnosti v souvislosti s opatřeními k řešení krize.
8. Odhadce, který dojde k závěru, že nelze důvodně očekávat realistické vyhlídky na zcizení aktiva nebo činnosti, nemusí určovat hodnotu zcizení, avšak odhadne související peněžní toky na základě příslušných vyhlídek na pokračování nebo ukončení. Toto ustanovení se nevztahuje na nástroj oddělení aktiv ani na nástroj převodu činnosti.
9. V případě částí skupiny aktiv nebo činnosti, které budou pravděpodobně likvidovány v rámci běžného úpadkového řízení, může odhadce přihlídnout k hodnotám zcizení a obdobím zcizení zjištěným na aukcích s aktivy podobné povahy a v podobném stavu. Při určování očekávaných peněžních toků se zohlední nelikvidita a absence spolehlivých vstupů pro stanovení hodnot zcizení a z toho vyplývající nutnost použít metodiky oceňování vycházející z nejistotných vstupních údajů.

Článek 13

Metodika pro výpočet a zahrnutí rezervy na dodatečné ztráty

1. S cílem řešit nejistotu prozatímních ocenění prováděných podle čl. 36 odst. 4 písm. b) až g) směrnice 2014/59/EU zahrne odhadce do ocenění rezervu k zohlednění skutečností a okolností nasvědčujících dalším ztrátám s nejistou výší nebo nejistým načasováním. Aby se zamezilo dvojímu zápočtu nejistoty, předpoklady, ze kterých výpočet rezervy vychází, odhadce náležitě vysvětlí a odůvodní.
2. S cílem určit velikost rezervy odhadce určí faktory, jež mohou ovlivnit očekávané peněžní toky v důsledku opatření k řešení krize, jež budou pravděpodobně přijata.
3. Pro účely odstavce 2 může odhadce ztráty odhadnuté pro část aktiv daného subjektu extrapolovat na zbývající část rozvahy tohoto subjektu. Extrapolovat lze také průměrné ztráty odhadnuté pro aktiva rovnocenného konkurenta, jsou-li takové údaje k dispozici, a to po provedení nezbytných úprav o rozdíly v obchodním modelu a finanční struktuře.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. listopadu 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER
